

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 19. maaliskuuta 2015
(OR. en)

7373/15

Toimielinten välinen asia:
2015/0065 (CNS)

FISC 24

EHDOTUS

Lähettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	19. maaliskuuta 2015
Vastaanottaja:	Uwe CORSEPIUS, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2015) 129 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON DIREKTIIVI neuvoston direktiivin 2003/48/EY kumoamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja – COM(2015) 129 final

Liite: COM(2015) 129 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 18.3.2015
COM(2015) 129 final

2015/0065 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

neuvoston direktiivin 2003/48/EY kumoamisesta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Vuonna 2003 neuvosto antoi direktiivin säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta, jäljempänä ”säästödirektiivi”. Säästödirektiivillä oli kaksi keskeistä tarkoitusta: pääomien vapaata liikkuvuutta koskevien vääristymien välttäminen ja johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneiden maksuasiamiesten toisessa jäsenvaltiossa asuville yksityishenkilöille maksamien korkojen tosiasiallinen verottaminen. Säästödirektiivillä helpotetaan tämäntyyppisen koronmaksun verotusta säästötuloja saavan yksityishenkilön asuinjäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti edellyttämällä automaattista tietojenvaihtoa kyseisille yksityishenkilöille maksetuista koroista. Säästödirektiivin säännöksiä on sovellettu 1. heinäkuuta 2005 alkaen, ja niiden soveltaminen laajennettiin koskemaan Bulgariaa ja Romaniaa maiden liittyttyä EU:hun 1. tammikuuta 2007 ja Kroatiaan sen liittyttyä EU:hun 1. heinäkuuta 2013.

Säästödirektiivi oli seurausta 19. ja 20. kesäkuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmästä. Tuolloin jäsenvaltiot olivat yhtä mieltä siitä, että jotta voidaan noudattaa periaatetta, jonka mukaan kaikkien kansalaisten olisi maksettava veroa kaikista säästötuloistaan, EU:n perimmäisenä tavoitteena on oltava mahdollisimman laaja tietojenvaihto kansainvälisen kehityksen mukaisesti.

Säästödirektiivin, sellaisena kuin se annettiin vuonna 2003, soveltamisalaan kuuluivat yksityishenkilöiden velkasitoumuksista saamat säästötulot (joko perinteiset korkotulot tai velkainstrumenteista saadut luovutusvoitot) joko suoraan sijoitusrahastoista tai jonkin sellaisen muun välittäjäyhteisön kautta, jota ei veroteta. Säästödirektiivillä otettiin käyttöön säännökset automaattisesta tietojenvaihdosta, joka koskee johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneiden maksuasiamiesten toisessa jäsenvaltiossa asuville yksityishenkilöille maksamaa tällaista korkotuloa. Kaikki jäsenvaltiot paitsi Belgia, Luxemburg ja Itävalta ottivat välittömästi käyttöön tietojen automaattista ilmoittamista koskevat järjestelmät. Belgian, Luxemburgin ja Itävallan sallittiin siirtymäkauden ajan kantaa tietojen ilmoittamisen sijaan lähdeveroa, jonka suuruus oli 15 prosenttia säästödirektiivin voimaantuloa seuraavien kolmen ensimmäisen vuoden ajan (30. kesäkuuta 2008 saakka), 20 prosenttia seuraavien kolmen vuoden ajan (30. kesäkuuta 2011 saakka) ja 35 prosenttia sen jälkeen. Säännösten mukaan 75 prosenttia näistä lähdeverotuloista on siirrettävä sijoittajan asuinjäsenvaltiolle. Belgia päätti lopettaa siirtymävaiheen lähdeveron soveltamisen 1. tammikuuta 2010 alkaen ja alkaa vaihtaa tietoja muiden jäsenvaltioiden tavoin. Luxemburg on tehnyt samoin 1. tammikuuta 2015 alkaen.

Säästödirektiivin toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä on sovellettu 1. heinäkuuta 2005 alkaen viidessä EU:n ulkopuolisessa Euroopan maassa, muun muassa Sveitsissä, säästötuloihin, joita on kyseisissä maissa maksettu EU:n alueella asuville yksityishenkilöille. Säästödirektiivin toimenpiteiden kanssa identtisiä toimenpiteitä on sovellettu samasta päivästä alkaen kymmenellä EU:n jäsenvaltioista riippuvaisella tai niihin assosioituneella alueella (12 alueella Alankomaiden Antillien lakkauttamisen jälkeen) panemalla täytäntöön kahdenväliset sopimukset, jotka kukin näistä lainkäyttöalueista on allekirjoittanut kunkin jäsenvaltion kanssa. Saint-Barthélemy-n aseman muuttumisen jälkeen Ranska on sitoutunut siihen, että Saint-Barthélemy soveltaa sekä säästödirektiivin että hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin nykyisiä ja tulevia säännöksiä.

Säästödirektiivin ensimmäisen uudelleentarkastelun jälkeen komissio ehdotti marraskuussa 2008 useita muutoksia, joiden tavoitteena oli tukkia porsaanreiät ja ehkäistä verovilppi tehokkaammin. Ehdotettujen muutosten tarkoituksena oli parantaa säästödirektiiviä lujittamalla toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että koronmaksuja verotetaan. Sen vuoksi välittäjinä toimivia rakenteita koskevien säännösten soveltamisalaa laajennettiin. Lisäksi ehdotuksessa laajennettiin direktiivin soveltamisalaa velkainstrumentteja vastaavista instrumenteista saataviin tuloihin. Tällaisia instrumentteja ovat innovatiiviset rahoitustuotteet sekä tietyt henkivakuutus tuotteet. Neuvosto hyväksyi muutokset 24. maaliskuuta 2014 annetulla direktiivillä 2014/48/EU¹, jäljempänä ”säästödirektiivin muutosdirektiivi”. Säästödirektiivin muutosdirektiivin 2 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1. tammikuuta 2016. Jäsenvaltioilla olisi velvollisuus soveltaa näitä säännöksiä 1. tammikuuta 2017 alkaen.

Pyytäessään neuvostoa hyväksymään virallisesti säästödirektiivin muutosdirektiivin 21. maaliskuuta 2014 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi päätelmässään, että Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) tuolloin parhaillaan kehittämä maailmanlaajuinen standardi on automaattisen tietojenvaihdon menetelmä, jota EU tulee soveltamaan alueellaan. Niinpä Eurooppa-neuvosto kehotti neuvostoa varmistamaan, että kun hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutos hyväksytään vuoden 2014 loppuun mennessä, EU:n lainsäädäntö on kaikilta osin uuden maailmanlaajuisen standardin mukainen.

Komissio oli itse asiassa 12. kesäkuuta 2013 ehdottanut muutoksia hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla annettuun direktiiviin 2011/16/EU. Ehdotuksen päätarkoituksena oli antaa jäsenvaltioille asianmukainen EU-tason oikeudellinen perusta OECD:ssä kehitteillä olevan automaattista tietojenvaihtoa koskevan maailmanlaajuisen standardin, jäljempänä ”maailmanlaajuinen standardi”, täytäntöön panemiseksi. Ehdotetun muutosdirektiivin soveltamisala on erittäin laaja, koska se kattaa (tietyin poikkeuksin) kaikentyyppiset yksityishenkilöiden ja ”ei-julkisten” yhteisöjen hallussa suoraan tai välillisesti olevat rahoitustuotteet. Kyseinen muutosdirektiivi eli neuvoston direktiivi 2014/107/EU², jäljempänä ”hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivi”, annettiin 9. joulukuuta 2014. Sen 2 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31. joulukuuta 2015. Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1. tammikuuta 2016 alkaen ja alettava vaihtaa tietoja syyskuuhun 2017 mennessä. Itävallalle myönnettiin 2 artiklan 2 kohdan mukainen poikkeus rakenteellisten erojen perusteella, joten sen sallitaan aloittaa direktiivin soveltaminen enintään yksi vuosi myöhemmin kuin muut jäsenvaltiot. Hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiiviä annettaessa Itävalta ilmoitti, ettei se käyttäisi poikkeusta täysimääräisesti. Se alkaa vaihtaa tietoja syyskuuhun 2017 mennessä rajallisesta määrästä tilejä (vain 1. lokakuuta 2016 ja 31. joulukuuta 2016 välisenä aikana avatut tilit) ja jatkaa poikkeuksen soveltamista muihin tileihin.

Hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivillä lisätystä 8 artiklan 3 a kohdan viimeisessä alakohdassa todetaan selvästi, että kyseisen kohdan säännökset ovat etusijalla tarkistettuun säästödirektiiviin nähden. Koska näissä kahdessa direktiivissä on

¹ Neuvoston direktiivi 2014/48/EU, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2014, säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun direktiivin 2003/48/EY muuttamisesta (EUVL L 111, 15.4.2014, s. 50).

² Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL, L 359, 16.12.2014, s. 1).

huomattavasti päällekkäisyyttä, olisi näin ollen vain muutamia tapauksia, joissa tarkistettua säästödirektiiviä olisi edelleen sovellettava.

Tämä tapausten vähäinen määrä johtuu lähinnä kolmesta syystä. Ensiksikin hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivissä asetetaan kyseisessä direktiivissä rahoituslaitoksiksi määritellyille yhteisöille ilmoitusvelvoitteita. Näin ollen, toisin kuin säästödirektiivissä, siinä ei aseta ilmoitusvelvoitteita yksityishenkilöille (esim. välittäjille), jotka voivat maksaa rahoitustuloja. Toiseksi hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiiviin sisältyy joitakin verovapautuksia, joita sovelletaan tiettyihin eläkkeisiin ja eläkerahastoihin, luottokorttien myöntäjiin, säännelyihin edullisen verokohtelun tileihin ja vastaavanlaisiin rahoituslaitoksiin ja -tuotteisiin, joihin liittyy vähäinen verovilpin riski. Kolmanneksi säästödirektiivin 4 artiklan 2 kohdassa säädetty maksuja vastaanottavia maksuasiamiehiä koskeva periaate kattaa myös koron, joka maksetaan tietojen vaihtoon osallistumattomalta lainkäyttöalueelta jäsenvaltion maksuja saavan maksuasiamiehen välityksellä. Lisäksi tarkistetun säästödirektiivin 2 artiklan 3 kohdan mukainen nk. läpäisyperiaate ja 4 artiklan 2 kohdan mukainen tehostettu maksuja vastaanottavia maksuasiamiehiä koskeva periaate kattavat myös ”aktiivisten” rahoitusalan ulkopuolisten yhteisöjen maksamat tulot, kunhan kyseiset yhteisöt on vapautettu verosta. Nämä marginaaliset tapaukset johtuvat säästödirektiivissä ja hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivissä omaksuttujen periaatteiden pienistä eroista sekä näihin kahteen direktiiviin sisällytetyistä erityisistä vapautuksista. Se, sisältyvätkö tällaiset tapaukset tarkasteltavana olevan EU-lainsäädännön soveltamisalaan vai eivät, on vaikutukseltaan marginaalinen hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivin koko soveltamisalan kannalta. Maailmanlaajuisen standardin kansainvälisellä soveltamisella ja sillä, että standardin täytäntöönpanoa valvoo verotusta koskevaa avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevä maailmanlaajuinen foorumi, minimoidaan näihin marginaalisiin tapauksiin liittyvät mahdolliset riskit.

Tästä seuraa, että hyöty näiden kahden säädöksen pitämisestä voimassa rinnakkain olisi minimaalinen. Vaikka edellä mainitulla poikkeuksella, josta säädetään uudessa hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivillä lisätyssä 8 artiklan 3 a kohdassa, välttyttäisiin säästödirektiivin mukaiselta ilmoittamiselta useimmissa tapauksissa, näiden kahden soveltamisalaltaan huomattavan samanlaisen säädöksen rinnakkainen soveltaminen ei olisi paremman sääntelyn periaatteiden eikä selkeyden ja oikeusvarmuuden mukaista. Lisäksi jos näitä kahta oikeudellista järjestelmää sovellettaisiin rinnakkain, tarvittaisiin kahdet samankaltaiset muttei kuitenkaan täysin yhdenmukaistetut asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat säännöt, menettelyt ja ilmoitusjärjestelmät, joita rahoituslaitokset käyttäisivät ilmoittaessaan tietoja toimivaltaisille viranomaisille ja toimivaltaiset viranomaiset keskinäisessä tietojenvaihdossa. Näistä aiheutuvat kustannukset olisivat huomattavasti suuremmat kuin se hyöty, joka säästödirektiivin antamalla lisäkatteella saataisiin.

Jotta voidaan varmistaa, että EU:ssa sovelletaan vain yhtä automaattisen tietojenvaihdon standardia ja jotta voidaan välttää tilanteet, joissa sovellettaisiin kahta standardia rinnakkain, säästödirektiivi olisi kumottava.

Jotta tietojen ilmoittamisessa ei synny aukkoja, säästödirektiivin kumoaminen on koordinoitava hyvin hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivin soveltamisen aloittamisen kanssa. Tässä yhteydessä on otettava erityisesti huomioon Itävallalle soveltamisen osalta myönnetty pidempi määräaika.

Näin ollen tämän direktiiviehdotuksen tavoite on säästödirektiivin kumoaminen siten, että sovelletaan tarpeellisia väliaikaisia poikkeuksia saavutettujen oikeuksien suojelemiseksi ja Itävallalle hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivin mukaisesti myönnetyn poikkeuksen huomioon ottamiseksi. Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tätä tavoitetta, vaan se voidaan vaaditun yhdenmukaisuuden ja tehokkuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiiviehdotuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Maaliskuun 21. päivänä 2014 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmistä ja talous- ja rahoitusasioiden neuvoston 9. joulukuuta 2014 antamasta julkilausumasta käy ilmi, että jäsenvaltiot kannattavat selvästi vain yhden standardin käyttöä automaattiseen rahoitustulotietojen vaihtoon. Tämä standardi on nyt pantu täysin täytäntöön hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivillä.

Säästöjen tuottamien tulojen verotusta käsittelevän komission asiantuntijaryhmän kokouksissa asiantuntijat korostivat sen tärkeyttä, että käytössä on vain yksi järjestelmä, jossa tiedot ilmoitetaan automaattisesti välitöntä verotusta varten. Asiantuntijat selittivät, että heidän edustamansa osapuolet eli EU:n rahoituslaitokset ja välittäjät halusivat välttää päällekkäisten ilmoitusjärjestelmien käyttöä. Vientiä käsittelevä ryhmä ilmoitti myös, että alalla oltiin jo ottamassa käyttöön uusia tai mukauttamassa jo käytössä olevia tietojärjestelmiä, millä valmistaudutaan Yhdysvaltojen Foreign Account Tax Compliance Act -lain (FATCA) edellyttämään ilmoittamiseen. Ryhmä myös korosti, että tulevaisuudessa automaattisesta rahoitustilitietojen vaihdosta annettava EU-lainsäädäntö on tarpeen yhdenmukaistaa automaattista tietojenvaihtoa koskevan OECD:n maailmanlaajuisen standardin kanssa, jotta voidaan vähentää säännösten noudattamisesta aiheutuvaa ja hallinnollista rasitusta. Todettakoon, että OECD:n standardi perustuu FATCA-lakiin sisältyviin asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin periaatteisiin.

Kuten edellä on esitetty, säästödirektiivin kumoamisella on hyvin vähäinen vaikutus, jos lainkaan vaikutusta hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivin mukaisen automaattisen tietojenvaihdon tehokkuuteen. Siinä on ensisijaisesti kyse sääntelyä parantavasta toimenpiteestä. Tästä syystä ei ole tehty vaikutusten arviointia.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

1 artiklassa säädetään direktiivin kumoamisesta. Siinä yhteensovitetaan kumoaminen ja hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivin soveltamisen aloittaminen jäsenvaltioissa.

1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaan sisältyvät keskeiset ilmoittamista ja tietojenvaihtoa koskevat velvollisuudet, joista säädetään säästödirektiivin 4 artiklan 2 kohdassa (ilmoittaminen) sekä 8 ja 9 artiklassa (tietojenvaihto).

1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että talouden toimijoiden ja jäsenvaltioiden, joihin kyseiset talouden toimijat ovat sijoittautuneet, on ilmoitettava ja vaihdettava tiedot, jotka on kerätty vuodelta 2015. Kyseiset tiedot koskevat säästödirektiivin 4 artiklan 2 kohdan

mukaisia maksuasiamiehiä, jotka ovat sijoittautuneet muihin jäsenvaltioihin. Nämä tiedot on ilmoitettava säästödirektiivin 9 artiklassa asetetussa määräajassa eli kuuden kuukauden kuluessa verovuoden päättymisestä. Tämä määräaika on 30. kesäkuuta 2016 useimmilla jäsenvaltioilla, mutta 5. lokakuuta 2016 Yhdistyneellä kuningaskunnalla. Sen vuoksi soveltamista jatketaan Yhdistyneen kuningaskunnan määräaikaan saakka. Määräaika kyseisen päivämäärän jälkeen tehtäville seurantatarkastuksille ja korjauksille on jätetty auki.

1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että talouden toimijoiden ja maksuasiamiesten sekä jäsenvaltioiden, joihin kyseiset talouden toimijat ja maksuasiamiehet ovat sijoittautuneet, on ilmoitettava ja vaihdettava vuodelta 2015 kerätyt tiedot säästödirektiivin 9 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa verovuoden päättymisestä. Tämä määräaika on 30. kesäkuuta 2016 useimmilla jäsenvaltioilla, mutta 5. lokakuuta 2016 Yhdistyneellä kuningaskunnalla. Sen vuoksi soveltamista jatketaan Yhdistyneen kuningaskunnan määräaikaan eli 5. lokakuuta 2016 saakka. Määräaika kyseisen päivämäärän jälkeen tarvittaville tietojen täydentämiselle ja korjauksille on jätetty auki.

1 artiklan 2 kohta sisältää erityisiä säännöksiä, jotka Itävallan on pantava täytäntöön.

Itävalta alkaa soveltaa hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiiviä viiveellä, joka on useimmissa tapauksissa yksi vuosi. Kuitenkin kyseistä direktiiviä annettaessa 9. joulukuuta 2014 Itävalta sitoutui vaihtamaan tietoja jo vuonna 2017, vaikkakin vain rajallisesta määrästä tilejä (vain uusista tileistä, jotka on avattu 1. lokakuuta 2016 ja 31. joulukuuta 2016 välisenä aikana). Muilta osin se soveltaa poikkeusta. Tämän vuoksi Itävallan on pääsääntöisesti sovellettava säästödirektiiviä yksi ylimääräinen vuosi, lukuun ottamatta rajallista määrää tilejä, joita koskevat tiedot ilmoitetaan vuonna 2017 hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin mukaisesti. Toisin kuin Luxemburg, Itävalta ei ole ilmoittanut soveltavansa säästödirektiivin mukaista automaattista tietojenvaihtoa ennen kyseisen direktiivin 10 artiklassa vahvistetun siirtymäkauden päättymistä. Ei ole myöskään odotettavissa, että Itävalta täyttää kyseisen siirtymäkauden lopettamista koskevat edellytykset siihen mennessä, kun Itävallan on alettava soveltaa hallinnollista yhteistyöstä koskevan direktiivin muutosdirektiiviä. Näin ollen 1 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa oletetaan, että Itävalta soveltaa edelleen säästödirektiivin mukaista siirtymävaiheen lähdeveroa vuonna 2016, lukuun ottamatta rajallista määrää tilejä, joita koskevat tiedot Itävalta ilmoittaa vuonna 2017 hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivin mukaisesti.

Niinpä 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa viitataan Itävallan velvollisuuksiin ja niistä Itävallan alueelle sijoittautuneiden maksuasiamiehille johtuviin velvollisuuksiin siirtää vuonna 2016 maksettavista koroista pidätettävä lähdevero säästödirektiivin 12 artiklan mukaisesti.

Itävallan on myös täytettävä säästödirektiivin 4 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan mukaiset velvollisuudet, joiden mukaan sen talouden toimijoiden on huolehdittava ilmoittamisesta tapauksissa, joissa kyseisen direktiivin 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kyseisiltä talouden toimijoilta koronmaksuja vastaanottava yhteisö on virallisesti suostunut siihen, että sen nimi, osoite ja koron kokonaismäärä, joka sille on maksettu ja jonka maksamisesta sen hyväksi on huolehdittu, ilmoitetaan kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Direktiiviehdotuksessa tämä varmistetaan 1 artiklan 2 kohdan b alakohtaan sisältyvällä säännöksellä.

Lisäksi jos Itävalta säätää säästödirektiivin 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesta menettelystä, Itävallan ja Itävallan alueelle sijoittautuneiden maksuasiamiesten olisi noudatettava velvollisuuksia, jotka koskevat tietojen ilmoittamista säästödirektiivin II luvun

mukaisesti. Direktiiviehdotuksessa tämä varmistetaan 1 artiklan 2 kohdan c alakohtaan sisältyvällä säännöksellä.

Kaikki 1 artiklan 2 kohdassa säädetyt velvollisuudet olisi täytettävä kuuden kuukauden kuluessa verovuoden päättymisestä Itävallassa eli viimeistään 30. kesäkuuta 2017.

Direktiiviehdotuksen 1 artiklan 3 kohtaan on lisätty säästödirektiivin jatkettua soveltamisaikaa koskeva poikkeus, joka koskee rajallista määrää tilejä. Kyseisiin tileihin sovelletaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta 1. lokakuuta 2016 alkaen ja niitä koskevat tiedot on ilmoitettava vuonna 2017 hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna sen muutosdirektiivillä, mukaisesti.

EU:n 27 jäsenvaltiota, jotka soveltavat hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiiviä 1. tammikuuta 2016 alkaen, on edelleen annettava asianomaisessa jäsenvaltiossa asuville tosiasiallisille edunsaajille säästödirektiivin 13 artiklan 2 kohdan mukainen todistus. Koska viimeinen päivä, jona todistusta sovellettaisiin, on viimeinen päivä, jona Itävalta soveltaisi säästödirektiivin mukaista lähdeveroa, kyseiseksi päiväksi vahvistetaan direktiiviehdotuksen 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa 31. joulukuuta 2016. Koska Luxemburg soveltaa säästödirektiiviä kantamatta lähdeveroa 1. tammikuuta 2015 alkaen, Itävalta on ainoa jäsenvaltio, joka soveltaa säästödirektiivin mukaista lähdeveroa vuosina 2015 ja 2016.

Niiden sääntöjen voimassaoloa, jotka koskevat sellaisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, joka saattaa johtua säästödirektiivin mukaisen siirtymävaiheen lähdeveron kantamisesta, olisi myös jatkettava hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muutosdirektiivin soveltamisen alkamisen jälkeiselle ajalle. Jollei sellaisen asianomaisen jäsenvaltion, jonka on myönnettävä veronhyvitys tai -palautus säästödirektiivin 14 artiklan mukaisesti, kansallisista säännöistä muuta johdu, kyseisen säännöksen soveltamista on jatkettava Itävallan kantaman lähdeveron osalta vielä lähdeveron viimeisen soveltamispäivän eli 31. joulukuuta 2016 jälkeen (ks. direktiiviehdotuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohta). Tällä siirtymätoimenpiteellä suojellaan säästödirektiivin 14 artiklan mukaisia tosiasiallisten edunsaajien saavutettuja oikeuksia heidän asuinjäsenvaltionsa osalta.

2 artiklassa säädetään, että direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

3 artiklassa säädetään, että direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia talousarvioon.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

neuvoston direktiivin 2003/48/EY kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivi 2003/48/EY³ perustuu 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa saavutettuun yhteisymmärrykseen siitä, että asiaankuuluvia tietoja on vaihdettava verotusta varten mahdollisimman kattavasti. Mainittua direktiiviä on sovellettu jäsenvaltioissa 1 päivästä heinäkuuta 2005 alkaen, jotta säästöjen tuottamia korkotuloja, jotka maksetaan jossakin jäsenvaltiossa tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat toisessa jäsenvaltiossa asuvia yksityishenkilöitä, verotetaan tosiasiallisesti heidän asuinjäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti. Näin poistetaan sisämarkkinoille sopimattomat pääomanliikkeiden vääristymät jäsenvaltioiden välillä.
- (2) Rajatylittäviin veropetoksiin ja verovilppiin liittyvät maailmanlaajuiset haasteet ovat keskeinen huolenaihe maailmanlaajuisella ja Euroopan unionin tasolla. Ilmoittamattomat ja verottamatta jäävät tulot vähentävät huomattavasti kansallisia verotuloja. Eurooppa-neuvosto, joka kokoontui 22 päivänä toukokuuta 2013, ilmaisi tyytyväisyytensä G8- ja G20-ryhmässä sekä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestössä (OECD) tuolloin meneillään olleisiin toimiin maailmanlaajuisen standardin kehittämiseksi.

³ Neuvoston direktiivi 2003/48/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta (EUVL L 157, 26.6.2003, s. 38).

- (3) Direktiivissä 2011/16/EU⁴ säädetään tiettyjä tietoja koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta jäsenvaltioiden välillä ja direktiivin soveltamisalan asteittaisesta laajentamisesta uusiin tulo- ja pääomalajeihin rajatylyttävien veropetosten ja verovilpin torjumiseksi.
- (4) Neuvosto antoi 9 päivänä joulukuuta 2014 direktiivin 2014/107/EU⁵, jolla muutetaan direktiiviä 2011/16/EU ja laajennetaan automaattinen tietojenvaihto koskemaan kaikkia tuloja OECD:n neuvoston heinäkuussa 2014 julkaiseman maailmanlaajuisen standardin mukaisesti. Mainitulla direktiivillä myös varmistetaan automaattista rahoitustilitietojen vaihtoa sisämarkkinoilla koskevat unionin laajuiset yhtenäiset, johdonmukaiset ja kattavat periaatteet.
- (5) Direktiivin 2014/107/EU soveltamisala on pääsääntöisesti laajempi kuin direktiivissä 2003/48/EY, ja siinä säädetään, että tapauksissa, joissa soveltamisaloissa on päällekkäisyyttä, direktiivi 2014/107/EU on etusijalla. On vielä marginaalisia tapauksia, joissa muutoin sovellettaisiin ainoastaan direktiiviä 2003/48/EY. Nämä marginaaliset tapaukset johtuvat näissä kahdessa direktiivissä säädettyjen periaatteiden pienistä eroista ja erilaisista yksittäisistä vapautuksista. Jos tällaisissa harvoissa tapauksissa direktiivin 2003/48/EY soveltamisala ei sisälly direktiivin 2014/107/EU soveltamisalaan, direktiivin 2003/48/EY asianomaisia säännöksiä sovellettaisiin edelleen, minkä vuoksi unionissa olisi käytössä kahdet tietojen ilmoittamista koskevat standardit. Näiden kahden standardin säilyttämisestä koituvat hyödyt olisivat vähäiset niistä aiheutuviin kustannuksiin verrattuna.
- (6) Eurooppa-neuvosto pyysi 21 päivänä maaliskuuta 2014 neuvostoa varmistamaan, että asiaa koskeva unionin lainsäädäntö on kaikilta osin OECD:n kehittämän uuden yhteisen automaattista tietojenvaihtoa koskevan maailmanlaajuisen standardin mukainen. Lisäksi antaessaan direktiivin 2014/107/EU neuvosto kehotti komissiota tekemään ehdotuksen direktiivin 2003/48/EY kumoamisesta ja sovittamaan yhteen kyseisen direktiivin kumoamisen ja direktiivin 2014/107/EU 2 artiklassa säädetyn soveltamis päivän ottaen asianmukaisesti huomioon siinä Itävallan osalta säädetyn poikkeuksen. Sen vuoksi direktiiviä 2003/48/EY olisi sovellettava Itävaltaan yhden ylimääräisen vuoden ajan. Ottaen huomioon neuvoston kanta on tarpeen kumota direktiivi 2003/48/EY, jotta vältetään kaksinkertaista ilmoittamista koskevat velvollisuudet ja jotta sekä verohallinnoille että talouden toimijoille koituu kustannussäästöjä.
- (7) Direktiivin 2003/48/EY muuttamisesta annetun direktiivin 2014/48/EU⁶ 2 artiklan mukaan jäsenvaltioiden olisi annettava ja julkaistava viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2016 lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat tarpeen mainitun direktiivin noudattamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi sovellettava kyseisiä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2017 alkaen. Kun direktiivi 2003/48/EY kumotaan, direktiiviä 2014/48/EU ei enää tarvitse saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä.

⁴ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁵ Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL, L 359, 16.12.2014, s. 1).

⁶ Neuvoston direktiivi 2014/48/EU, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2014, säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun direktiivin 2003/48/EY muuttamisesta (EUVL L 111, 15.4.2014, s. 50).

- (8) Sen varmistamiseksi, että rahoitustilitietojen ilmoittaminen jatkuu saumattomasti, direktiivin 2003/48/EY kumoamisen olisi tultava voimaan samana päivänä kuin direktiivin 2014/107/EU soveltaminen alkaa sen 2 artiklan mukaisesti.
- (9) Direktiivin 2003/48/EY kumoamisesta huolimatta maksuasiamiesten, talouden toimijoiden ja jäsenvaltioiden kumoamispäivään saakka keräämät tiedot olisi käsiteltävä ja siirrettävä alun perin tarkoitetulla tavalla ja velvollisuudet, jotka ovat syntyneet ennen kyseistä päivää, olisi täytettävä.
- (10) Direktiivin 2003/48/EY 10 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana kannettavan lähdeveron osalta jäsenvaltioiden olisi tosiasiallisten edunsaajien saavutettujen oikeuksien suojelemiseksi jatkettava veronhyvitysten ja -palautusten myöntämistä alun perin tarkoitetulla tavalla, ja niiden olisi annettava pyynnöstä todistuksia, joiden avulla tosiasialliset edunsaajat voivat varmistaa, että lähdeveroa ei kanneta.
- (11) Olisi otettava huomioon se, että rakenteellisten erojen vuoksi Itävallalle on myönnetty direktiivin 2014/107/EU 2 artiklan 2 kohdan mukainen poikkeus enintään yhdeksi lisävuodeksi. Mainittua direktiiviä annettaessa Itävalta ilmoitti, ettei se käyttäisi poikkeusta täysimääräisesti. Sen sijaan Itävalta alkaa vaihtaa tietoja syyskuuhun 2017 mennessä, vaikkakin vain rajallisesta määrästä tilejä. Muissa tapauksissa se jatkaa poikkeuksen soveltamista. Tämän vuoksi olisi varmistettava erityisellä säännöksellä, että Itävalta ja sen alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet ja talouden toimijat jatkavat direktiivin 2003/48/EY säännösten soveltamista poikkeusta koskevan ajanjakson aikana, lukuun ottamatta niitä tilejä, joihin sovelletaan direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta annettua direktiiviä 2014/107/EU.
- (12) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, kuten oikeutta henkilötietojen suojaan, eikä mikään tässä direktiivissä saa rajoittaa tai poistaa kyseisiä oikeuksia.
- (13) Tämän direktiiviehdotuksen tavoite on direktiivin 2003/48/EY kumoaminen siten, että sovelletaan tarpeellisia väliaikaisia poikkeuksia saavutettujen oikeuksien suojelemiseksi ja Itävallalle direktiivin 2014/107/EU mukaisesti myönnetyn poikkeuksen huomioon ottamiseksi. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tätä tavoitetta, vaan se voidaan vaaditun yhdenmukaisuuden ja tehokkuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (14) Sen vuoksi direktiivi 2003/48/EY olisi kumottava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Kumotaan direktiivi 2003/48/EY 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen.

Seuraavia direktiivin 2003/48/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/98/EY⁷, mukaisia velvollisuuksia on kuitenkin sovellettava edelleen:

- a) jäsenvaltioiden ja niihin sijoittautuneiden talouden toimijoiden direktiivin 2003/48/EY 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisia velvollisuuksia on sovellettava edelleen 5 päivään lokakuuta 2016 saakka tai kunnes kyseiset velvollisuudet on täytetty;
 - b) maksuasiamiesten 8 artiklan mukaisia velvollisuuksia ja maksuasiamiesten jäsenvaltioiden 9 artiklan mukaisia velvollisuuksia on sovellettava edelleen 5 päivään lokakuuta 2016 saakka tai kunnes kyseiset velvollisuudet on täytetty;
 - c) tosiasiallisten edunsaajien verotuksellisten kotijäsenvaltioiden 13 artiklan 2 kohdan mukaisia velvollisuuksia on sovellettava edelleen 31 päivään joulukuuta 2016 saakka;
 - d) tosiasiallisten edunsaajien verotuksellisten kotijäsenvaltioiden 14 artiklan mukaisia velvollisuuksia on sovellettava vuonna 2016 ja sitä edeltävinä vuosina kannetun lähdeveron osalta edelleen, kunnes kyseiset velvollisuudet on täytetty.
2. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, direktiiviä 2003/48/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/98/EY, on sovellettava edelleen kokonaisuudessaan Itävallan osalta 31 päivään joulukuuta 2016 saakka, lukuun ottamatta
- a) Itävallan 12 artiklan mukaisia velvollisuuksia ja niistä Itävaltaan sijoittautuneille maksuasiamiehille ja talouden toimijoille aiheutuvia velvollisuuksia, joita on sovellettava 30 päivään kesäkuuta 2017 saakka tai kunnes kyseiset velvollisuudet on täytetty;
 - b) Itävallan ja Itävaltaan sijoittautuneiden talouden toimijoiden 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisia velvollisuuksia on sovellettava edelleen 30 päivään kesäkuuta 2017 saakka tai kunnes kyseiset velvollisuudet on täytetty;
 - c) Itävallan velvollisuuksia ja niistä Itävaltaan sijoittautuneille maksuasiamiehille aiheutuvia velvollisuuksia, jotka johtuvat suoraan tai välillisesti 13 artiklassa tarkoitetuista menettelyistä, on sovellettava edelleen 30 päivään kesäkuuta 2017 saakka tai kunnes kyseiset velvollisuudet on täytetty.
3. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, direktiiviä 2003/48/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/98/EY, ei saa soveltaa 1 päivän lokakuuta 2016 jälkeen koronmaksuihin, jotka liittyvät tileihin, joita koskevat direktiivin 2011/16/EU liitteisiin I ja II sisältyvät tietojenvaihto- ja huolellisuusvelvoitteet on täytetty ja joista Itävalta on direktiivin 2011/16/EU 8 artiklan 3 a kohdassa tarkoitetulla automaattisella tietojenvaihdolla ilmoittanut tiedot mainitun direktiivin 8 artiklan 6 kohdan b alakohdassa säädettyä määräaikaa noudattaen.

⁷ Neuvoston direktiivi 2006/98/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006, tiettyjen direktiivien mukauttamisesta verotuksen alalla Bulgarian ja Romanian liittymisen johdosta (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 129).

2 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltiolle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*